

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114230360
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8114230360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: SABYT s.r.o., ul. Mieru č. 8, 083 01 Sabinov, IČO: 31 730 345, proti žalovanej: K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX, J., zastúpená JUDr. Jozefom Karabašom, advokátom, Sabinov, Ružová 10, o zaplatenie 1.277,51 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10C/449/2015-73 zo dňa 24.10.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.277,51 eur spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 ‰ za každý deň omeškania z tejto sumy od 21.11.2014 do zaplatenia. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 ‰. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.277,51 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná si pravidelne neplnila svoju povinnosť vo vzťahu k správcovi bytového domu, v dôsledku čoho vznikli nedoplatky na byte. Dlžná suma pozostáva z nedoplatkov za mesiace 1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11 a 12 roku 2012 a mesiace 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 roku 2013. Žalovaná nesúhlasila s uplatneným nárokom, uviedla, že po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva sa výlučným vlastníkom bytu stal jej bývalý manžel, pričom žalovaná opustila spoločnú domácnosť v roku 2011. V spornom období užíval byt len manžel. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi, ak by bola zaviazaná k úhrade žalovanej sumy. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa XX.XX.XXXX. uzavretá zmluva o výkone správy bytu, pričom žalovaná spolu s jej bývalým manželom boli bezpodielovými spoluvlastníkmi vyššie uvedeného bytu. Manželstvo žalovanej zaniklo rozvodom XX.XX.XXXX. Uznesením Okresného súdu Prešov 9C/78/2009 zo dňa XX.XX.XXXX bol schválený zmier, na základe ktorého sa výlučným vlastníkom tohto bytu stal bývalý manžel žalobkyne T. C.. Predmetom sporu sú pohľadávky súvisiace s užívaním bytu za rok 2012 a 2013 v celkovej sume 1.277,51 eur. Za žalované obdobie nebol zaplatený fond prevádzky, údržby a opráv vo výške 678,40 eur, z čoho polovica predstavuje 339,20 eur. Žalovaná uviedla v konaní, že by bola ochotná uhradiť poplatky, ktoré vznikli z tvorby fondu opráv, nie však poplatky spojené s užívaním bytu, tzv. energie. Súd prvej inštancie uviedol, že žaloba bola dôvodná, keďže žalovaná neuhrádzala poplatky za plnenia spojené s užívaním bytu v celkovej sume 1.277,51 eur. K námietke, že v byte v rozhodnom období nebývala, súd poukázal na to, že v čase vzniku dlhu bola vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, z čoho plynú aj povinnosti vlastníka podľa zmluvy o výkone správy. Výlučné vlastníctvo bytu svedčalo bývalému manželovi žalovanej až po právoplatnosti uznesenia o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva zmluvou 27.12.2013 a až od toho časového momentu je bývalý manžel žalovanej sám zodpovedný za

úhrady spojené s predmetnou nehnuteľnosťou. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštalácie § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že po zániku BSM až do vyporiadania BSM je povinný podieľať sa na úhrade nákladov spojených s užívaním bytu ten z manželov, ktorý byt užíva. Druhý z manželov, ktorý byt neužíva sa mal podieľať iba na nákladoch bytu, nie však na nákladoch, ktoré vytvára bývalý manžel a ktoré súvisia s jeho spotrebou. Nie je možné teda akceptovať argumentáciu súdu prvej inštalácie, že v čase vzniku dlhu bola žalovaná stále vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, z čoho plynú aj povinnosti vlastníka podľa zmluvy o výkone správy. Skutočnosť, že žalovaná bola vlastníčkou bytu neznamena, že sa má podieľať na úhradách nákladov, ktoré vytváral výlučne jej bývalý manžel. Žalobca si podanou žalobou uplatňuje voči žalovanej nedoplatok vzniknutý za obdobie rokov 2012, 2013. V danom prepise za zahrnuté spotrebované náklady spojené s užívaním bytu, na ktorých úhrade sa žalovaná v zmysle platnej judikatúry nemôže podieľať, pretože byt neužívala, čo preukázala čestnými prehláseniami. V zmysle ustálenej judikatúry platí, že vlastníckou nehnuteľnosť, ktorý nehnuteľnosť neužíva, je povinný sa v polovičnej výške podieľať iba na poplatkoch fondu prevádzky, údržby a opráv, ktoré sú spojené s jeho vlastníctvom a nesúvisia s užívaním. V danom prípade výška poplatkov na fonde prevádzky, údržby a opráv ustálil žalobca na 339,20 eur. Súd neprihliadol na skutočnosť, že žalovaná byt neužívala a nevytvárala náklady spojené s užívaním bytu, ktoré predstavujú žalovanú pohľadávku. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštalácie potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštalácie je vo výroku vecne správne. S argumentáciou žalovanej, že po rozvedení manželstva nemá platiť správcom bytu za plnenia dodané do bytu, ktoré nespotrebovala, by bolo možné súhlasiť vtedy, ak sa jednalo o spor medzi bývalými manželmi o vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého tým, že iba jeden z manželov po rozvedení platil za všetky plnenia. Vo vzťahu k správcom takáto námietka neobstojí, pretože zmluva o výkone správy rozvedením (ani žiadnym úkonom manželov) nebola dotknutá, a teda stále existuje spoločná povinnosť obidvoch vlastníkov bytu platiť preddavky za všetky plnenia. Rozvedením manželstva zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov k predmetnému bytu, zmluva o výkone správy však nezanikla. Povinnosť platiť preddavky zaväzuje každého vlastníka bytu (§ 10 ods. 1 zákona 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov), žalovaná prestala byť vlastníčkou až po právoplatnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (27.12.2013). V období, ktorého sa žaloba týka, bola žalovaná vlastníčkou predmetného bytu. V konaní nebolo sporné, že žalobca má pohľadávku v žalovanej výške, sporné bolo len to, či existuje povinnosť žalovanej túto pohľadávku zaplatiť. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštalácie ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, trovy odvolacieho konania mu nevznikli. Neúspešná žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.